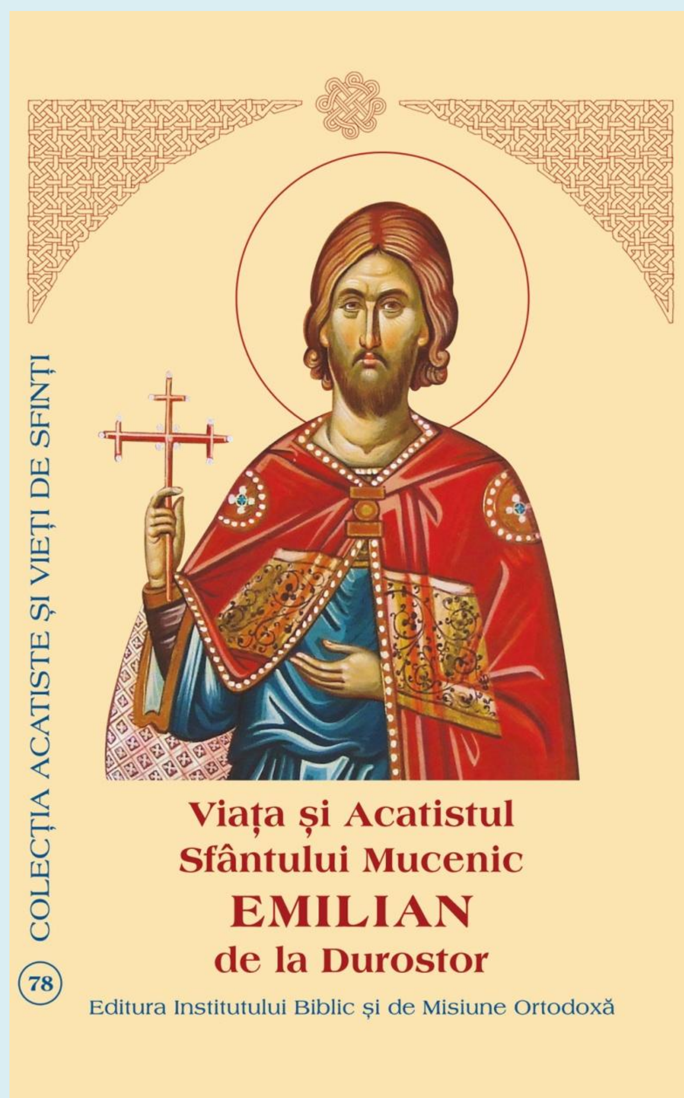
Acatistul Sfântului mucenic Emilian de la Durostor
(18 iulie)

Sfântul mucenic Emilian din Durostor, România (†362) (18 iulie):

https://www.academia.edu/43743225/Sf%C3%A2ntul_mucenic_Emilian_din_Durostor_Rom%C3%A2nia_362_18_iulie_

https://archive.org/details/sf.-emilian-edit-nouuuuuuuuuu

https://www.slideshare.net/slideshow/sfantul-mucenic-emilian-din-durostor-romania-362-18-iulie/270309810

***

Materiale despre Sfântul mucenic Emilian de la Durostorum:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Emilian-din-Durostor-(18-iul)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Emilian+mucenic

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Emilian

&&&

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.

Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Troparul: Izbăvitorule de întristare, Sfinte mucenic Emilian, stâlp al creștinătății, de ispite ne miluiești și de nevoi nemișcat. Cel ce ai rupt haina păgânității prin credință, zdrobind idolii templului te-ai făcut jertfă, pentru adevăr chinuri răbdând. Lauda prea cinstită a României, mijlocitorule către Ziditorul, cel ce te veselești cu Cetele ingerești, nu înceta a te ruga lui Hristos Dumnezeu pentru noi, ca să mântuiască sufletele noastre.

****

Condacul 1

Ca pe o podoabă a mucenicilor şi apărător fierbinte al dreptei credinţe, te lăudăm pe tine, Sfinte mucenice Emilian, biruitorul înşelăciunii idoleşti. Iar tu, ca cel ce eşti mijlocitorul nostru către Dumnezeu, de înşelăciunea vrăjmaşului ne izbăveşte pe noi, care-ţi cântăm: ***Bucură-te, Sfinte mucenice Emilian, alesule ostaş al lui Hristos!***

Icosul 1

Credinţa cea de viaţă dătătoare, mucenice Emilian, primind-o de la părinţii tăi cei de bun neam, luminat de harul lui Hristos, ai trăit pe pământ în fapte bune, pentru ca tinereţea ta să o aduci prinos de bună mireasmă lui Dumnezeu. Pentru aceasta, vrednicule de laudă, îţi aducem cântarea aceasta:
Bucură-te, floare rară, răsădită în cetatea Durostorum;
Bucură-te, că din părinţi bine credincioşi ai odrăslit;
Bucură-te, înger pământesc, luminat de harul lui Dumnezeu;
Bucură-te, prunc nevinovat, care ai crescut sub adumbrirea Duhului Sfânt;
Bucură-te, că te-ai hrănit cu învăţătura lui Hristos;
Bucură-te, cel ce Soarele dreptăţii te-a luminat;
Bucură-te, că dreapta credinţă ţi-a fost far călăuzitor;
Bucură-te, că din tinereţe ai avut nădejde tare către Dumnezeu;
Bucură-te, că de dragostea Lui nu te-ai despărţit;
Bucură-te, cântare suavă a iubirii treimice;
Bucură-te, că din dulceaţa Scripturilor te-ai hrănit;
Bucură-te, că de cele lumeşti nu ţi-ai lipit inima;
Bucură-te, Sfinte mucenice Emilian, alesule ostaş al lui Hristos!

Condacul al 2-lea

Viaţa ta, plăcută lui Dumnezeu, mărite Emilian, a fost în vremea nelegiuitului împărat Iulian, prigonitorul creştinilor. Însă, nici prigonirile, nici ameninţările dezlănţuite de acesta, nu te-au despărţit de dragostea lui Hristos, Împăratul împăraţilor şi Domnul domnilor, căruia neîncetat I-ai cântat: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Plin de Duh Sfânt şi întărit de dragostea lui Hristos, ai înfruntat marea prigonire a împăratului apostat şi, vădind înşelăciunea idolească, ai început să propovăduieşti celor din cetatea Durostorum să nu se lepede de dreapta credinţă. De aceea, te lăudăm zicând:

Bucură-te, ostaş plin de credinţă dreaptă şi statornică;
Bucură-te, viteaz luptător pentru apărarea creştinilor;
Bucură-te, sabie care tai înşelăciunea idolească;
Bucură-te, scut de apărare împotriva duşmanilor văzuţi şi nevăzuţi;
Bucură-te, pavăza celor aflaţi în primejdii şi necazuri;
Bucură-te, piatră tăiată din piatra Hristos;
Bucură-te, bună mlădiţă ieşită din viţa Hristos;
Bucură-te, cel care te-ai arătat plin de har dumnezeiesc;
Bucură-te, următorul Sfântului Dasius - martirul din cetatea ta;
Bucură-te, luceafăr răsărit în vremea prigonirilor;
Bucură-te, că te-ai lepădat de slujirea împăratului pământesc;
Bucură-te, că ţi-ai ales ca împărat pe Împăratul cel veşnic;
Bucură-te, Sfinte mucenice Emilian, alesule ostaş al lui Hristos!

Condacul al 3-lea

Ca şi Irod, omorâtorul pruncilor din Betleem, tot aşa şi ighemonul Capitolinus a ucis pe pruncii născuţi din apă şi din Duh, în cetatea Durostorum. Dar tu, vrednicule ostaş al lui Hristos, văzând fărădelegea lui, te-ai rugat pentru aşezarea sufletelor nevinovate în ceata mucenicilor şi, dând slavă lui Dumnezeu, cântai neîncetat: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Dacă ai văzut asuprirea şi suferinţa creştinilor din cetatea părinţilor tăi, ca un neînfricat ostaş al lui Hristos te-ai împotrivit cu multă bărbăţie celor ce sileau pe creştini să jertfească zeilor, mustrând cu tărie nelegiuirea lor. Pentru aceea, cu bucurie îţi aducem aceste laude:

Bucură-te, că nu te-ai supus poruncii împărăteşti;
Bucură-te, că nu te-ai alăturat închinătorilor idoleşti;
Bucură-te, că prigonitorii nu te-au înduplecat să jertfeşti zeilor;
Bucură-te, că ospăţul lui Hristos ai dorit;

Bucură-te, că ţi-ai aprins inima pentru Hristos;
Bucură-te, că veselia cea trecătoare nu ţi-a schimbat sufletul plin de Duhul Sfânt;
Bucură-te, că răbdarea mucenicilor te-a întărit;
Bucură-te, că aceasta te-a făcut să ai îndrăzneală a intra în capiştea idolilor;
Bucură-te, că ai sfărâmat idolii cei nesimţitori;
Bucură-te, că Hristos ţi-a dat tărie şi îndrăzneală;
Bucură-te, putere din puterea lui Hristos;
Bucură-te, lumină aprinsă din lumina Duhului;
Bucură-te, Sfinte mucenice Emilian, alesule ostaş al lui Hristos!

Condacul al 4-lea

Auzind Capitolinus vestea distrugerii altarelor păgâneşti, s-a tulburat şi cu mare mânie a strigat: "În grabă căutaţi pe Emilian şi aflându-l, să mi-l aduceţi ca să-l pierd". Dar tu, sfinte, unit fiind în cuget cu Hristos-Dumnezeu, nu te-ai înspăimântat de ameninţările lui, căci neîncetat cântai: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Poruncilor împăratului nu te-ai supus, Sfinte Emilian, căci Hristos te-a într-armat cu chemare sfântă la pătimire pentru El. Drept aceea, ai pornit spre ajutorul şi îmbărbătarea creştinilor prigoniţi, mărturisind cu tărie că şi tu, asemenea lor, nu te supui poruncilor păgâneşti. Pentru aceea, primeşte în dar cântarea noastră, sfinte:
Bucură-te, urmaş al lui Hristos şi credincioasă slugă;
Bucură-te, că Mântuitorul te-a chemat la pătimire pentru El;
Bucură-te, ascultător al glasului dumnezeiesc;
Bucură-te, că nesuferind nedreptatea, de bună voie te-ai predat celor fărădelege;
Bucură-te, că pe mulţi ai întărit în credinţa cea adevărată;
Bucură-te, vrednic luptător pentru Hristos;
Bucură-te, că viaţa întru nimic nu ţi-ai cruţat;
Bucură-te, că în faţa scaunului de judecată, luminos te-ai arătat;
Bucură-te, viteaz ostaş, care ai biruit păgânătatea;
Bucură-te, că în inima ta a încăput Hristos cel neîncăput;
Bucură-te, că Acesta te-a întărit să poţi pătimi pentru El;
Bucură-te, candela nestinsă în biserica lui Hristos;
Bucură-te, Sfinte mucenice Emilian, alesule ostaş al lui Hristos!

Condacul al 5-lea

Vederile minţii avându-le curăţite, ai ales a pătimi pentru Hristos, dorind a te jertfi pentru El, a învia împreună cu El, cântând neîncetat cântarea îngerească: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Dintru înălţime putere primind, cu îndrăzneală ai stat în faţa lui Capitolinus, vorbindu-i de Hristos, încât acesta s-a mirat de înţelepciunea ta. Auzind aceasta, cetele sfinţilor în cer s-au bucurat, iar noi, pe pământ, te lăudăm, zicând:
Bucură-te, stea luminată de Soarele Hristos;
Bucură-te, cel ce ai alergat către chinuri, rănit fiind de dragostea Stăpânului;
Bucură-te, că de frumuseţea trupului nu te-ai îngrijit;
Bucură-te, că frumuseţea cea dumnezeiască ai dorit;
Bucură-te, că înşelăciunea idolească ai alungat;
Bucură-te, cel ce ai revărsat lumină din lumina lui Hristos în sufletele credincioşilor;
Bucură-te, cel ce aduci bucurie celor ce te iubesc;
Bucură-te, că necredincioşii, văzându-te luminat de înţelepciunea lui Hristos, s-au cutremurat;
Bucură-te, cel ce ai îndepărtat rătăcirea păgânească;
Bucură-te, răbdătorule de chinuri şi apărătorul dreptei credinţe;
Bucură-te, vas ales al Preasfintei Treimi;
Bucură-te, că în ceruri, răsplată ţi s-a pregătit;
Bucură-te, Sfinte mucenice Emilian, alesule ostaş al lui Hristos!

Condacul al 6-lea
Supus din nou întrebărilor păgânului judecător, tu, mucenice Emilian, te-ai arătat neclintit în credinţa întru Hristos. Ai nesocotit bătăile ce ţi-au zdrobit trupul pentru că ai stat ca un adevărat ostaş, mărturisind adevărul şi cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea
Neclintit fiind şi stând tare pe piatra credinţei, te-ai arătat puternic, sfinte mucenice, urmând îndemnurilor Învăţătorului tău, cel ce a mântuit lumea de înşelăciunea vrăjmaşului. Pentru aceasta, cu dragoste îţi cântăm:
Bucură-te, mult pătimitorule pentru Hristos;
Bucură-te, pildă bună credincioşilor dreptmăritori;
Bucură-te, slujitor al adevărului şi om al dreptăţii;
Bucură-te, ancoră tare şi nemişcată a dreptei credinţe;
Bucură-te, purtătorule de Hristos şi mireasma Duhului;
Bucură-te, înger în trup şi reazem al Bisericii;
Bucură-te, suflet înmiresmat de mirul pătimirilor;
Bucură-te, îndelung răbdătorule şi statornic în adevăr;
Bucură-te, biruitor al înşelăciunii diavoleşti;
Bucură-te, propovăduitor al Adevărului;
Bucură-te, bun chivernisitor al tainelor dumnezeieşti;

Bucură-te, solia noastră către Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte mucenice Emilian, alesule ostaş al lui Hristos!

Condacul al 7-lea
Foc pentru credinţă având în sufletul tău, fericite mucenice Emilian, pentru dragostea Celui dorit de tine, întru nimic ai socotit chinurile, întărit de dorul Lui şi vesel ai înfruntat toate, rugându-te pentru prigonitorii tăi, iar lui Dumnezeu aduceai laudă: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea
Nici bătăile, nici ademenirile împăratului, nici sabia ighemonului nu te-au înspăimântat, nici te-au despărţit de Hristos, căci tu, Sfinte Emilian, răcorindu-te din Izvorul vieţii, te-ai întărit. Pentru aceasta, uimindu-ne, îţi cântăm:
Bucură-te, potir al dragostei şi cupă a răbdării;
Bucură-te, sfetnic luminos şi candelă veşnic aprinsă;
Bucură-te, tânăr plin de râvnă dumnezeiască;
Bucură-te, glas auzit de Hristos în ceruri;
Bucură-te, faţă de înger luminată de Duhul Sfânt;
Bucură-te, jertfă plăcută lui Dumnezeu;
Bucură-te, piatră la temelia Bisericii lui Hristos;
Bucură-te, stâlp neclintit al creştinătăţii;
Bucură-te, rob al lui Hristos şi prieten al îngerilor;
Bucură-te, martir prea lăudat din ceata mucenicilor;
Bucură-te, sămânţă bună aruncată în pământ românesc;
Bucură-te, floare rară, deschisă în nădejdea învierii;
Bucură-te, Sfinte mucenice Emilian, alesule ostaş al lui Hristos!

Condacul al 8-lea
După îndelungi prigoniri şi chinuri cumplite, ţi-ai dat sufletul în mâinile lui Hristos, strigând ca şi Sfântul arhidiacon Ştefan, întâiul mucenic: "Doamne, Iisuse Hristoase, primeşte duhul meu". Şi astfel, sufletul tău, Sfinte Emilian, a fost aşezat în ceata martirilor, cântând neîncetat Preasfintei Treimi, cântarea: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea
Dacă ai trecut prin jertfă, din moarte la viaţă, adică în timpul lui Dumnezeu, Sfinte mucenice Emilian, nu ai părăsit nicicum pe cei ce se luptă încă cu necazurile şi primejdiile din lumea aceasta, ci mijloceşti la Preamilostivul Dumnezeu pentru cei ce-ţi cântă unele ca acestea:
Bucură-te, Sfinte Emilian, mucenic prea mărit al lui Hristos;
Bucură-te, împreună-vorbitorule cu îngerii;

Bucură-te, fiu al cetăţii Durostorum şi protopărinte al martirilor români;
Bucură-te, lauda Dobrogei şi bucuria tuturor românilor;
Bucură-te, mucenic cinstit în toate provinciile româneşti;
Bucură-te, rugător fierbinte pentru toţi cei ce te cinstesc cu dragoste;
Bucură-te, purtătorule de cunună cerească;
Bucură-te, prea înţelepte, cel ce ai semănat sămânţa bună în ţarina ta;
Bucură-te, vrednicule de laudă şi bucuria credincioşilor;
Bucură-te, turn al creştinătăţii şi stâlp al Bisericii;
Bucură-te, apărător al dreptei credinţe;
Bucură-te, îndrăznirea noastră către Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte mucenice Emilian, alesule ostaş al lui Hristos!

Condacul al 9-lea

În Împărăţia cerurilor intrând, Sfinte mucenice Emilian, te îndulceşti de răsplata veşnicelor bunătăţi ale Stăpânului tuturor, Hristos Dumnezeu, pentru care ai pătimit; iară acolo, mărite mărturisitorule, nu încetezi a-I mulţumi, cântând împreună cu îngerii: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Mărgăritar de mult preţ al pământului Dobrogei te-ai arătat, Sfinte Emilian, mucenice al lui Hristos; căci trupul tău, îngropat în pământul strămoşilor noştri, sămânţă dătătoare de rod duhovnicesc s-a arătat urmaşilor tăi, iar sângele tău a rodit credinţa şi demnitatea noastră, a celor ce cântăm, după cuviinţă pomenirea ta, zicând:
Bucură-te, urmaş al apostolilor şi propovăduitor al Adevărului;
Bucură-te, sămânţă dumnezeiască semănată în pământ străbun;
Bucură-te, cel ce ai întregit ceata martirilor dobrogeni;
Bucură-te, comoară în pământ ascunsă în aşteptarea căutătorilor;
Bucură-te, cărare care duci la ceruri pe cei cucernici;
Bucură-te, izvor din care se adapă bunii credincioşi;
Bucură-te, rază de soare pentru poporul cel bine credincios;
Bucură-te, liman duhovnicesc în care se odihnesc credincioşii;
Bucură-te, cădelniţă de aur care porţi focul cel dumnezeiesc;
Bucură-te, făclie călăuzitoare în noaptea ispitelor;
Bucură-te, cărbune aprins din dragostea lui Hristos;
Bucură-te, luceafăr răsărit în zorii creştinismului românesc;
Bucură-te, Sfinte mucenice Emilian, alesule ostaş al lui Hristos!

Condacul al 10-lea

Cu ce cântări de laudă vom încununa pe mucenicul Emilian, căci acesta ca un bun atlet al lui Hristos, pe pământ a biruit uneltirile lui Veliar, iar în ceruri, vede pururea faţa cea prea luminată a Stăpânului tuturor, căruia îi cântă neîncetat: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Având îndrăzneală către Dumnezeu pe care l-ai iubit, sfinte mucenice, nu înceta a te ruga pentru cei ce cinstesc cu dragoste pomenirea ta şi-ţi cântă cu evlavie, din inimă curată, unele ca acestea:
Bucură-te, prieten al lui Dumnezeu şi frate al nostru;
Bucură-te, că Hristos s-a împlinit întru tine;
Bucură-te, sălaş al Duhului Sfânt;
Bucură-te, că înaintezi mereu către adâncimile Preasfintei Treimi;
Bucură-te, cel ce stai în ceata mucenicilor, slăvind pe Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce desluşeşti tainele cele ascunse;
Bucură-te, rugător fierbinte şi sprijin sufletelor asuprite;
Bucură-te, bucuria îngerilor şi slava mucenicilor;
Bucură-te, dătător de bunătăţi duhovniceşti credincioşilor;
Bucură-te, suflet încărcat de roadele Duhului Sfânt;
Bucură-te, jertfă vie cu bună mireasmă plăcută lui Dumnezeu;
Bucură-te, celor sinceri şi smeriţi, bucurie şi grabnic ajutor;
Bucură-te, Sfinte mucenice Emilian, alesule ostaş al lui Hristos!

Condacul al 11-lea

Darul cel dat ţie de la Dumnezeu, ca răsplată pentru nevoinţele tale, mărite mucenice Emilian, cine poate să-l spună, cu adevărat? Căci te-ai învrednicit a face minuni şi faceri de bine celor ce se roagă ţie cu credinţă; pentru aceea, săvârşind cu dragoste sfântă pomenirea ta, cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Lăudăm nevoinţele tale, Sfinte mucenice Emilian, şi, cinstind sfintele tale moaşte, slăvim pe Dumnezeu, cel ce te-a prea mărit şi te-a dăruit poporului nostru spre a-l feri de tot felul de ispite şi necazuri, pentru care cântăm:
Bucură-te, răbdătorule în chinuri, întărirea celor slabi în credinţă;
Bucură-te, izbăvitorule de întristare şi dătătorule de bucurie;
Bucură-te, îndulcirea celor ce aleargă la tine;
Bucură-te, purtătorule de balsamul tămăduirilor;
Bucură-te, alinarea celor suferinzi şi părăsiţi;
Bucură-te, biruitorul nedreptăţilor şi pacea celor oropsiţi;
Bucură-te, ocrotitorul văduvelor şi al orfanilor;
Bucură-te, luminarea pruncilor şi înţelepciunea tinerilor;

Bucură-te, începătura mucenicilor şi bucuria cuvioşilor;
Bucură-te, sprijinitorul bătrânilor şi miluitorul săracilor;
Bucură-te, risipitorul furtunilor şi aducător de roadă pământului;
Bucură-te, turnul biruinţei şi uşa mântuirii;
Bucură-te, Sfinte mucenice Emilian, alesule ostaş al lui Hristos!

Condacul al 12-lea
Har dumnezeiesc cere nouă, sfinte, de la Dumnezeu, ca să putem lupta împotriva vrăjmaşilor văzuţi şi nevăzuţi. Întinde nouă mână de ajutor şi împacă viaţa noastră ca să nu pierim în iureşul ispitelor, ci, bucurându-ne, să cântăm împreună cu tine lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
Ca pe o podoabă de mult preţ te are Biserica noastră dreptmăritoare, pe tine, mucenice Emilian; căci de veacuri se cinsteşte numele tău în tot pământul românesc. De aceea, îţi aducem mulţumire pentru binefacerile pe care le reverşi peste noi, cei ce-ţi cântăm unele ca acestea:
Bucură-te, sfinte, de veacuri cinstit în tot pământul românesc;
Bucură-te, că sfintele tale moaşte la Silistra s-au descoperit;
Bucură-te, întâiule între martirii dobrogeni;
Bucură-te, că eşti binecuvântare pentru neamul românesc;
Bucură-te, că în toată ţara ţi s-au înălţat locaşuri sfinte;
Bucură-te, rugător fierbinte pentru cei ce cinstesc numele tău;
Bucură-te, grabnic folositor celor ce aleargă la tine cu credinţă;
Bucură-te, potirul binecuvântării şi mijlocitorul harului;
Bucură-te, făclie luminoasă şi rază cerească;
Bucură-te, cel ce torni în inimi har dumnezeiesc;
Bucură-te, nădejdea mântuirii noastre;
Bucură-te, sprijinitorul nostru în ziua Judecăţii;
Bucură-te, Sfinte mucenice Emilian, alesule ostaş al lui Hristos!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, mult pătimitorule ostaş al lui Hristos, Sfinte mucenice Emilian, cel ce te-ai învrednicit de la Hristos de mari daruri cereşti, primeşte rugăciunea noastră, a păcătoşilor, şi fii mijlocitor pentru noi către Înduratul Dumnezeu să ne izbăvească de focul cel veşnic, iertându-ne păcatele, ca împreună cu tine să-I cântăm: ***Aliluia!***

Apoi se zic iarăşi:

Icosul 1

Credinţa cea de viaţă dătătoare, mucenice Emilian, primind-o de la părinţii tăi cei de bun neam, luminat de harul lui Hristos, ai trăit pe pământ în fapte bune, pentru ca tinereţea ta să o aduci prinos de bună mireasmă lui Dumnezeu. Pentru aceasta, vrednicule de laudă, îţi aducem cântarea aceasta:
Bucură-te, floare rară, răsădită în cetatea Durostorum;
Bucură-te, că din părinţi binecredincioşi ai odrăslit;
Bucură-te, înger pământesc, luminat de harul lui Dumnezeu;
Bucură-te, prunc nevinovat, care ai crescut sub adumbrirea Duhului Sfânt;
Bucură-te, că te-ai hrănit cu învăţătura lui Hristos;
Bucură-te, cel ce Soarele dreptăţii te-a luminat;
Bucură-te, că dreapta credinţă ţi-a fost far călăuzitor;
Bucură-te, că din tinereţe ai avut nădejde tare către Dumnezeu;
Bucură-te, că de dragostea Lui nu te-ai despărţit;
Bucură-te, cântare suavă a iubirii treimice;
Bucură-te, că din dulceaţa Scripturilor te-ai hrănit;
Bucură-te, că de cele lumeşti nu ţi-ai lipit inima;
Bucură-te, Sfinte mucenice Emilian, alesule ostaş al lui Hristos!

Condacul 1
Ca pe o podoabă a mucenicilor şi apărător fierbinte al dreptei credinţe, te lăudăm pe tine, Sfinte mucenice Emilian, biruitorul înşelăciunii idoleşti. Iar tu, ca cel ce eşti mijlocitorul nostru către Dumnezeu, de înşelăciunea vrăjmaşului ne izbăveşte pe noi, care-ţi cântăm: ***Bucură-te, Sfinte mucenice Emilian, alesule ostaş al lui Hristos!***

Şi această:

Rugăciune către Sfântul mucenic Emilian

Prea lăudate mucenice al lui Hristos, Sfinte Emilian, care ai sfărâmat altarele idolilor şi te-ai adus jertfă bine plăcută lui Dumnezeu, auzi-ne pe noi, cei ce cădem înaintea icoanei tale şi cu umilinţă te rugăm: fii mijlocitor nouă către Stăpânul şi Mântuitorul lumii, ca unul care ai dobândit îndrăznire către Dumnezeu.

Cel ce ai risipit idolii templului, alungă idolii necredinţei care s-au înălţat în sufletele noastre şi, prin rugăciunile tale către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, zdrobeşte păcatul sub picioarele noastre, ca să punem hotar vieţii noastre întinate.

Stea luminoasă pe cerul Bisericii, alungă întunericul neîncrederii dintre noi şi umple mintea noastră de cunoştinţa cea adevărată din înţelepciunea cea dată ţie. Candelă care arzi veşnic de dragostea lui Hristos, aprinde-ne şi pe noi cu evlavie şi iubire.

Dă-ne răbdarea ta, sfinte, virtute cu care ai biruit privind la Cel a cărui suferinţă a depăşit orice suferinţă şi a cărui slavă strălucitoare a depăşit orice slavă.

Dă-ne curajul şi voinţa ta; credinţa şi iubirea ta către Dumnezeu.

Învaţă-ne umilinţa cu care ai părăsit toate bucuriile şi bogăţiile pământeşti, iar pacea cu care ai stat în faţa guvernatorului, fă să strălucească şi în noi podoaba frumuseţii inimii tale curate.

Tu, care umpli de lumină pe cei credincioşi, pune în noi, cu rugăciunile tale, temelia statorniciei şi a sfinţeniei, moştenitorule al nemuririi, roagă-te să fim şi noi împreună cu tine moştenitori.

Tu, care te desfătezi cu cetele tuturor sfinţilor şi faci fii ai luminii pe cei ce se roagă ţie şi te prăznuiesc, roagă-te să ajungem la Soarele dreptăţii şi Mântuitorul nostru Iisus Hristos, care străluceşte peste toţi cei pecetluiţi cu Sângele Său. Căruia I se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, în vecii vecilor.

Amin.

Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfântului mucenic Emilian

Icoană din Biserica „Naşterea Maicii Domnului“ din Drumul Taberei, Bucureşti

Pe vremea împărăţiei păgânului împărat Iulian, depărtatul de Dumnezeu, s-a pornit o cumplită prigoană împotriva creştinilor, ca un vifor şi furtună, încât s-a tulburat toată lumea. El dăduse poruncă, trimiţând ighemoni aspri, în toată stăpânirea Romei, prin toate ţările şi cetăţile, ca toţi creştinii din toată seminţia şi neamul şi de toată vârsta, să fie daţi fără de milă la cumplite chinuri. Cu o nedreaptă poruncă ca

aceea, Iulian, întărâtându-se cu mânie şi cu vrajbă împotriva lui Hristos şi a robilor Lui, a stricat legile cele drepte şi a umplut Răsăritul şi Apusul de sângele creştinilor.

Şi a aşezat în cetatea Durostor, care se află în ţara Misiei, pe un muncitor nemilostiv, anume Capitolin, plin de înşelăciune şi cu mintea întunecată, pierzător de oameni şi iubitor de idoli.

Acesta, intrând în templu, după ce a adus jertfe tuturor zeilor săi, s-a întors în palatul său. În altă zi a ieşit la locul cel de judecată, care era în privelişte şi a şezut pe un scaun înalt, cu mare mândrie şi cu îngrozire spre înfricoşarea creştinilor. Deci, punând de faţă porunca împărătească, întreba cu dinadinsul de este cineva în cetate, care se împotriveşte zeilor şi mărturiseşte că este creştin. Cetăţenii cu jurământ îl încredinţau că nu este în cetatea lor nici unul din acel fel; ci toţi cu închinăciune şi cu jertfe, cinstesc pe zei în toate zilele.

Auzind acestea, ighemonul Capitolin s-a bucurat foarte mult şi a poruncit să fie chemate la un ospăţ toate căpeteniile sale, zicându-le: *"De vreme ce vă văd pe voi slujind cu osârdie părinteştilor zei, se cade ca în ziua de astăzi să mâncăm, să bem şi să ne veselim împreună"*.

În acea cetate era un creştin tăinuit cu numele Emilian, rob al oarecărui bărbat cinstit şi mai mare al cetăţii. Pe când aceştia petreceau împreună cu Capitolin, fericitul Emilian, aflând vreme bună să câştige cununa vieţii celei de sus, fiindcă se socotea pe sine creştin nu numai în faţa lui Dumnezeu şi a îngerilor, ci cunoscut şi în faţa oamenilor şi ca lucrul acesta să fie arătat tuturor, îmbrăcat fiind totdeauna ca un viteaz ostaş al lui Hristos cu platoşa credinţei şi cinstita cruce, a intrat în capiştea idolească şi luând un ciocan de fier, a răsturnat cu mâinile sale toţi idolii, sfărâmându-i în bucăţi. Apoi a răsturnat altarul lor, jertfele care erau înaintea lor le-a aruncat, a spart sfeştnicele şi a vărsat toate vasele.

După plecarea lui, a intrat în capişte un elin oarecare, servitorul lui Capitolin şi văzând toate sfărâmate, s-a spăimântat. Alergând, a vestit ighemonului şi tuturor căpeteniilor ce erau la masă cu dânsul. Atunci el îndată s-a tulburat şi s-a mâniat foarte tare şi a trimis cu sârguinţă să caute pe cel ce a îndrăznit să facă o răutate ca aceea.

Alergând trimişii degrabă, au văzut pe un oarecare ţăran venind de la ţarină, mergând pe lângă capişte; deci, prinzându-l pe acela, l-au adus la palatul lui

Capitolin, târându-l ca pe un tâlhar. După el venea mult popor cu slujitorii idoleşti, plângându-se de sfărâmarea zeilor lor.

Fericitul Emilian, văzând aceasta, a gândit în sine, zicând: "De voi tăinui eu lucrul meu, apoi ce folos va fi din aceasta; oare nu mai rău voi îngreuna conştiinţa mea, făcându-mă pricinuitor de moartea omului nevinovat şi voi fi pedepsit ca un ucigaş înaintea lui Dumnezeu?" Aceasta gândind, el a alergat la cei ce trăgeau şi băteau pe omul acela, i-a oprit pe dânşii şi cu glas mare a strigat: "Lăsaţi pe acest nevinovat şi luaţi-mă pe mine; pentru că eu am sfărâmat şi am călcat pe zeii voştri cei fără de suflet".

Deci, apucându-l soldaţii l-au dus cu bătăi şi cu ocări la palatul lui Capitolin, lăsând pe omul acela.

Ighemonul, şezând înaintea poporului la obişnuita lui judecată şi văzând pe Emilian, a zis către cetăţeni: *"Cine este acesta?"*

Iar cetăţenii au zis: *"Acesta este cel ce a sfărâmat pe zeii noştri şi a răsturnat jertfele"*.

Ighemonul, umplându-se de mânie, a grăit către cetăţeni cuvinte mai aspre: "*Voi aţi zis că nu este în cetatea voastră nici un potrivnic zeilor, dar iată, prin nepurtarea voastră de grijă, s-a găsit unul ca acesta; pentru această pricină veţi plăti la visteria împărătească o litră de aur*".

Aceasta zicând către cetăţeni, s-a întors spre fericitul Emilian şi a început a-l întreba pe el cu mânie, zicându-i: *"Cap necurat, să ne spui nouă cum te numeşti?"*

Emilian, viteazul ostaş al lui Hristos, a răspuns: "Sunt creştin".

Ighemonul, mâniindu-se şi mai mult, a zis: "*Necuratule, numele tău să ni-l spui*".

Mucenicul a răspuns: "Dacă mă întrebi de numele meu obişnuit, să ştii că părinţii mei m-au numit Emilian, iar Hristos, adevăratul Dumnezeu, m-a învrednicit a fi şi a mă numi creştin".

"*Spune-ne cine te-a îndemnat să aduci astfel de ocări nemuritorilor zei?*"

Atunci robul lui Dumnezeu a răspuns: "Dumnezeu şi sufletul meu mi-au poruncit să sfărâm idolii cei fără de suflet care se numesc de voi zei. Aceasta am

făcut ca să se arate tuturor că sunt pietre fără suflet, muţi şi surzi, în care nu se află nici un fel de grăire. Deci, să ştii că nu am adus ocară adevăratului Dumnezeu, Care a făcut toate, ci am defăimat zeii voştri cei mincinoşi, care n-au creat nimic, ca să piară în veci, ca unii ce sunt făcuţi de voi".

Capitolin a întrebat iarăşi: "*Singur tu ai sfărâmat pe zei sau a fost şi altcineva cu tine?*"

Sfântul Emilian a răspuns: "Singur eu, cu ajutorul lui Hristos, am sfărâmat pe zeii voştri; iar jertfele şi lumânările lor le-am călcat în picioare; astfel că nici unul n-a putut să-şi izbândească strâmbătatea sa, nici să scape din mâinile mele, pentru că n-au putere, nici simţire. Cu dreptate spune Sfânta Scriptură: Să se facă asemenea lor, cei ce-i fac pe ei şi toţi cei ce se încred în ei!”

Atunci ighemonul, mâniindu-se, a poruncit să-l dezbrace spre bătăi. Mucenicul fiind dezbrăcat pentru bătăi, ighemonul a zis către el: "*Ticălosule, spune-ne cine te-a îndemnat să necinsteşti pe zei?*"

Sfântul, cu mare îndrăzneală i-a răspuns: "Ţi-am spus mai înainte şi îţi spun şi acum că nimeni altul decât numai Dumnezeu mi-a poruncit să fac aceasta".

Auzind ighemonul aceasta, a zis către slujitori: "*Întindeţi-l şi-l umpleţi de răni adânci, ca să ştie că îndrăzneala lui nu-i va ajuta, nici nu-l va elibera din mâinile mele*".

Mucenicul fiind bătut cumplit şi pământul roşindu-se de sângele său, ighemonul a zis către dânsul: "*Spune cine te-a îndemnat să faci răul acesta?*"

Iar mucenicul a răspuns: "Ţi-am spus şi tot nu mă crezi? Dumnezeu mi-a poruncit mie şi sufletului meu, însă nici un rău nu am făcut, ci bine; pentru că am ruşinat pe diavol şi am prea mărit pe Dumnezeu!"

Ighemonul Capitolin a zis către slujitori: "*Întoarceţi-l şi-l loviţi pe pântece şi pe piept, pentru că este îndrăzneţ şi neascultător legilor împărăteşti*".

După ce mucenicul a fost bătut multă vreme fără de cruţare, ighemonul a poruncit să înceteze cu bătaia şi a zis către Sfânt: "*Rob eşti sau liber?*"

Sfântul Emilian a răspuns: "Sunt rob al lui Hristos şi slujitor unui om oarecare, prefectul acestei cetăţi".

Auzind ighemonul aceasta, s-a mâniat foarte mult pe omul acela din cetate care era stăpânul lui Emilian, că ţine la dânsul pe un rob potrivnic zeilor şi nesupus poruncii împăratului; de aceea a pus asupra lui condiţie ca să dea la visteria împărătească o litră de argint; iar mucenicului i-a zis: "*La ce-ţi va folosi mărimea trupului tău? Căci ai dispreţuit să te împotriveşti chinurilor, ca să te arăţi mai nevrednic dintre toţi. Pentru aceasta, ca nu cumva şi alţii să se gândească la acestea şi prin tine, să se rătăcească în numele tău, tu singur vei fi aruncat în flacăra cuptorului*".

Atunci, Sfântul Emilian a zis servitorilor: "Liberaţi-mă puţin ca să mă rog Dumnezeului meu".

Deci, după ce s-a rugat şi şi-a împlinit rugăciunea, îndată slujitorii şi poporul, luând pe Sfânt, l-au scos afară din cetate şi aprinzând un foc mare aproape de malul râului Dunărea a aruncat într-însul pe Sfântul Mucenic Emilian, socotind că va deveni îndată cenuşă. Dar văpaia focului, înconjurând pe sfânt, nu s-a atins de dânsul, ci l-a păzit întreg şi neatins, iar pe slujitorii lui Capitolin, ce erau aproape, i-a cuprins flacăra şi i-a ars de tot.

Sfântul mucenic Emilian de la Durostorum – frescă de la mănăstirea Dionisiou sec. XVI

Văzând slăvitul mucenic Emilian că focul nu l-a atins, a mărit pe Dumnezeu şi întorcându-se către răsărit, s-a însemnat cu semnul Sfintei Cruci şi ridicându-şi privirile către cer, a zis: "Doamne, Iisuse Hristoase, primeşte duhul meu!" Şi, zicând astfel, a adormit în pace.

Iar focul fiind stins, trupul său a rămas nevătămat de foc, încât nici perii capului n-au ars. După aceasta, cetăţenii care erau în taină creştini, mergând la femeia ighemonului, care asemenea era în taină creştină, au spus ei toate cele despre Sfânt, îndemnând-o să ceară de la bărbatul ei trupul mucenicului spre îngropare.

Deci, femeia, rugându-se de bărbatul său, acela i-a poruncit să-l ia fără temere. Credincioşii, luând trupul Sfântului Emilian, l-au îngropat cu pânze curate, l-au uns cu aromate şi apoi l-au îngropat cu cinste cu psalmi şi cu cântări, în locul numit Ghizidina, departe de cetatea Durostor ca la trei stadii.

Sfântul mucenic Emilian a pătimit pentru Hristos de la ighemonul Capitolin, în 18 zile ale lunii lui iulie, stăpânind în Roma Iulian, paravatul, iar peste noi împărăţind Domnul nostru Iisus Hristos, căruia împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh I se cuvine cinste şi slavă, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

„Mucenicul Tău, Doamne, Emilian, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că, având tăria Ta, pe chinuitori i-a surpat; zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre."

Troparul Sfântului Mucenic
Emilian de la Durostor

www.editurapatriarhiei.ro
ISBN 978-973-616-298-5

